

Magyar delegátusok tárgyalása Prágában.

Prága, július 12. A helybeli lapok írják, hogy a hét eleje óta a cseh fővárosban tartózkodik Zsigmondy és Bartha miniszteri tanácsos, a magyar kereskedelmi minisztérium delegátusai, hogy megbeszélést folytassanak a cseh kormánnyal egy új megegyezés és főként az árucere-kereskedelmet szabályozó egyezmény ügyében. A magyar kormány lépése komoly kezdeményezést jelent a dunamenti államok gazdasági békéjének helyreállítására érdekében. Magyarország csupán a szanálási akció sikerének első stádiumát akarta megvárni és az új vám-tarifák tételeinek megállapítását, hogy ezen előfeltételek megteremtése után új megegyezést kölhessen. Hasonló volt a helyzet Ausztriában is, Csehszlovákia a maga részéről még nem tudja feltételeit precizizálni, nem ismerve a legfontosabb kérdésekben Magyarország és Ausztria álláspontját. A magyar kormány most, úgy látszik, az eddigi akadályokat elhárítja és akciót kezd a szabadkereskedelem megvalósítása érdekében. A Prágában tartózkodó magyar kiküldöttek munkáját nagy rokonszenvvel kísérik és azt hiszik, hogy az utódállamokon kívül Németország is hajlandó lesz az akcióhoz csatlakozni és a kialakuló gazdasági blokkban résztvenni.

Ennek a prágai tudósításnak tartalmára vonatkozólag a kereskedelemügyi minisztériumban a következő felvilágosítást adták:

— A kereskedelmi minisztérium kiküldöttei nem azért utaztak Prágába, hogy a cseh kormány megbízottaival tárgyaljanak. A két magyar minisztertanácsos kizárólagosan azért utazott Prágába, mert az Ausztriával kötött árucere-egyezmény lejárt és megújításáról olyan sürgősen kell tárgyalni, hogy nem várhattuk meg, amíg az osztrák megbízottak Prágából visszatérnek Bécsbe. Ismételtük, hogy most még a cseh kormány megbízottaival semmiféle tárgyalások nem folynak.

Berlini lap a bácska-bánati viszonyokról.

A Berliner Tageblatt Balkánon utazó tudósítója nemrég Belgrádban járt és onnan ellátogat Délmagyarországba is. Hosszu cikkben számol be a Bácska, Bánát és Szlavóniában látottakról, de mindenekelőtt és főként csak a németiség érdekli. A legérdekesebb és egyben a legszomorúbb része ennek a cikknek az, amelyben elmondja, hogy a legutóbbi felhőszakadás következtében a Duna és mellékfolyói kiáradtak és mintegy 200.000 hold termőterületet öntöttek el. Csúpán a német gazdák kára meghaladja a 250 millió dinárt, tehát megközelítőleg 250 milliárd magyar koronát. Elmondja a cikkíró, hogy a német gazdák többször kérték a belgrádi kormányt, hogy gondoskodjék az árvízveszedelemmel fenyegetett területek megvédéséről. Képviselőjük is sürgős indítványt jegyzett be a nemzeti gyűlésen, de az ülészakot berekesztették, anélkül, hogy az indítványt letárgyalták volna. A szerb megszállás alá jutott Délmagyarország az utóbbi esztendőben csaknem teljesen visszasüllyedt abba az állapotba, amelyben 200 esztendővel ezelőtt volt. A szerb kormánynak semmi érdeke nincsen a vízszabályozások iránt. Ezért egyre nagyobbodik az elöntött terület és a mocsáros részek milliószámra tenyésztik a betegség bacillusait.

Korzó Mozi, Szeged

Telefon: Pénztár 1185.

Július 14-én, hétfőn

CSAK EGY NAP!

Szálloda az „Arany ökörhöz”.

Amerikai vígjáték 5 felvonásban.

Cullen Landis

Azonkívül: -sal a főszerepben.

William S. Hart

főszereplésével:

Az ördögzőna.

Dráma 5 felvonásban.

Előadások kezdete: 5, 7 és 9 órakor.

GYAKORNOKOT

fizetéssel alkalmaz a Duna Biztosító Rt. Irások ajánlat személyesen nyújtandó át Szeged, Tisza Lajos-körút 19. szám alatt.

Pottyondy Károly ezredet felmentette a honvédtörvénszék.

Kilenc rendbeli bűncselekmény elkövetésével vádolták.

Szeged, július 12. (Saját tudósítónktól.) A szegedi honvédtörvénszék egy hélig tartó tárgyalás után szombaton hirdette ki ítéletét vitéz szentmártoni Pottyondy Károly ezredes, a szegedi vámörkerület parancsnoka büntügyében. Az ítélet felmentő volt.

Vitéz szentmártoni Pottyondy Károly ezredesul os visszaélések elkövetésével vádolta dr. Mondada őrnagy, a katonai vádhatóság képviselője. A terjedelmes vádiratban hat rendbeli hivatalos hatalommal való visszaélés, egy rendbeli csalás, a szolgálati szabályzat két rendbeli mellőzése és egy fegyelmi kihágás vádjá szerepelt. A hivatalos hatalommal való visszaéléseket a vádirat szerint úgy követte el Pottyondy Károly ezredes-vámörkerületi parancsnok, hogy eladott egy kincstári lovat és az érte kapott pénzt saját céljaira fordította, kertgazdaságot létesített a vámörsemélyzet részére és elhallgatta, hogy apósával kötötte meg az erre vonatkozó szerződést. Az aratómunkára kiküldött vámörsegi legénység részberét saját céljaira használta el, a vámörsegi fogatokat privát céljaira foglalkoztatta, utasította az egyik vámörseghöz beosztott főhadnagyát, hogy a legénység élelmezésén mindeáron takarékoskodjon és a megtakarított összegeket adja át neki reprezentációs költségeinek fedezésére, a megtakarított összegekért olyan fenyegetésszerűen sürgette a fő-

hadnagyot, hogy az kénytelen volt neki különböző összegeket sajátjából átadni. Mondada őrnagy azzal is vádolta Pottyondy Károly ezredet, hogy a vámörsegi legénységével privát munkákat végeztetett, nyolc embert saját kertgazdaságába rendelt ki és két vámörrel állandóan halásztatott. A szolgálati szabályzat két rendbeli mellőzését pedig úgy követte el, hogy a múlt év szeptember 8-án és 9-én tiszti kihallgatást rendelt el, de azokon egyszer sem jelentkezett és a tisztek így hiába várakoztak parancsnokukra.

A szegedi honvédtörvénszék Bandl tábornok elnökletével hétfőn kezdte meg a bűnpör tárgyalását. A tárgyalást Kardoss Sándor alezredes-hadbíró vezette. Vitéz szentmártoni Pottyondy Károlyt dr. Fekete Béla ügyvéd védte. A hosszú ideig elhúzódó tárgyaláson több mint negyven tanút hallgattak ki. A honvédtörvénszék pénteken befejezte a bizonyítási eljárást, elhangzottak a perbeszédék és szombaton délelőtt ítélethozatalra került a sor. A honvédtörvénszék vitéz szentmártoni Pottyondy Károly ezredes-vámörkerületi parancsnokot felmentette a vád és következményei alól, mert a bizonyítási eljárás során egy bűncselekmény fennforgását sem találta bizonyítottnak.

Az ítélet ellen dr. Mondada ügyész felebbezett.

A szegedi színház ötven év előtti terhei.

Szeged, július 12. (Saját tudósítónktól.) A szegedi színháznak 1873 őszén Sztupa Andor volt az igazgatója, akit a szezonon át 1200 forinttal támogatott a város, alig néhány hét múlva azonban már megint beadvánnyal fordult Sztupa a színházi bizottsághoz.

— A helyi színházban, ugymond, az előadási költségek annyira túlságosan nagyok, hogy kényszerülve érzem magamat egész alázattal felkérni a t. színbizottságot, miszerint szíveskedjék a tek. várostól a színház fűtésére 20 ölnyi fát is segélyképen kieszaközölni. Társulatom havifizetése meghaladja a 3000 forintot és azonkívül az előadási napiköltségek 80—90 forintra ruának. Mily nagy jövedelmek kellenek tehát, hogy havonta 25 előadás mellett ezen tetemes kiadások fedeztessenek, mi csak a legjobb esetben sikerülhet. Mig ellenben vajmi kétes kockán áll a vállalkozás kimenetele, mely sokkal közelebb áll a nagy ráfizetés, mint a csekély nyereség lehetőségéhez.

Az első színházi bizottság tagjai Sztupa Ágoston elnöke alatt Szabados János, Rozenberg Izidor (Rózsa Izsó), Nagy Sándor, Babarczy József, Szabó Imre, Weiner Miksa, Török Sándor, Kátay László, Déry Károly, Szendrői János, Lévy Ferenc, Kemény Nándor, Benke Ferenc, Czinner János, Pillich Kálmán, Zombory Antal, Novák József és dr. Aigner Károly voltak.

„A színházi bizottság meggyőződést szerzén arra nézve, hogy Sztupa ur, mint szakértő színész az igazgatói állást nem kizárólag nyereszkeskedési vállalatnak tekintendi, — s miután a szerződött tagok névsorából a társulat helyes szervezésére is következtetett, — kötelességének ismerte a közönségnél a társulatot legmelegebben ajánlani, úgy a bérleteket is részére lehetőleg biztositani.”

„A bizottság további feladatául tűzte ki a játékrend megállapításába is befolyt s ezért egy albizottságot küldött ki, melynek feladata az előadandó darabokat akként beosztani, hogy a műsorozat lehető változatos és különösen a bérlo közönség igényeit kielégítő legyen.”

Ezután megállapítják, hogy a társulat a jól szervezett közönség sorozható — habár két táncosnő szerződése be nem mutatott, — Sztupa a kiállítások külsőjében érdekében már eddig is új díszletek festése által tetemes beruházásokat tett s még folyton tesz és szemei előtt főleg a színészet magasabb célja lebegnek, másrésről a közönség pártolása oly mérvűnek nem mondható, hogy az igazgató a városi segélyt nélkülözni bírja, — ezért pártolja a kérelmet.

Azonban a közgyűlés csak tizenöt öl tölgyfát szavazott meg, jól tudván már akkor is, hogy az igazgatókkal lehet alkudni.

Sztupa bemutatta a szerződéseket is, amiket

a tanács elfelejtett visszaadni s így azokat ma is a városi levéltár őrzi. Az általános, nyomtatott minta kiköti, hogy „a színész köteles Sztupa igazgató kívánata szerint bármilyenmő színháznál és színelőadásokba mint rendes tag a reá bizadó drámai, népszínmű, vígjáték és operette szerepekben, karéneknben, hangverseny és allegóriai képletes előadásokban az igazgató, vagy ennek megbízottjainak rendeletei szerint mindenkor pontosan és megfelelőleg felépni és az igazgatóság, vagy színbizottság meglegedésére azt előadni.”

A 6. pont szerint kötelezi magát a szerződött tag minden divatos öltözkéssel és valahányszor szükséges, tiszta keztyűvel a kívántató előadásokra ellátni, tisztán és csinosan öltözni, ugyszintén régi kőru öltözkékekhez cipővel és sárga csizmakkal, parókákkal, nyakínggel, tollakkal és szalagokkal magát minden időben ellátni. (Ez csak férfiakra vonatkozik, a nők a társulat ruhatarát veszik igénybe.)

Minden kárpótlás nélkül azonnal elbocsátható a színész, ha „szinpadí működésére teljesen megbukik, vagy a szerződés folytában szinpadí működése az igazgató, vagy színházi bizottság várakozásának meg nem felel, továbbá, ha vi-selete, beszéde, nyilatkozatai, vagy levelezései által az igazgatót, vagy tagtársait kisebbíti.”

Elmondjuk most, hogy kik voltak a társulat tagjai s milyen gázsit kaptak 1873-ban.

Cholnoky Ernő kardalnok és segédszínész s felesége Csercser Ida segédszínésznő és operette-énekesnő — együttesen havi 70 forintot, azonkívül 80 forint előleget.

Darvasné Plachy Mari kardalnosnő 30 frt. fizetés, egy havi előleg és 8 forint utiköltség-kárpótlás.

Lábdy Gáspár kardalnok és segédszínész, ugyanannyi gázsí, de csak 4 forint utiköltség.

Fábián László ruhalárnok és kardalnok 40 forint és egy havi előleg.

Sánta István és felesége Kővári Veron segéd-színészek és kardalnokok összesen 90 frt. fizetés, ugyanannyi előleg és 25 frt. utiköltség.

Németh József kardalnok 30 frt. fizetés, ugyanannyi előleg.

Ajtay Károly kardalnok és segédszínész s felesége kardalnoknő összesen 75 forint fizetés, egy havi előleg és hat forint utiköltség.

Aranyosy József segédszínész, kardalnok, szükség esetén segéd szín-énekes havi 45 forint és 60 forint előleg.

Vrasichné Nyilvai Irma elsőrendű operett- és népszínműénekesnő havi 200 forint fizetés, két félbérstűnetes jutalomjáték, 300 forint előleg és 25 forint utiköltség.

György Jánosné Nagy Lujza drámai szín-művésznő 160 forint fizetés, két félbérstűnetes jutalomjáték s Pestről Szegedre tett utiköltség.